

Intelixencias Múltiples

Diego Rúa Romero – Celeiro (Novembro 2015)
@globopedia – diegorua@edu.xunta.es

introdución ás intelixencias múltiples

Propuxo unha nova definición de intelixencia
que cambiou a forma de ver ás persoas.

Sabedes o que é a **intelixencia**?

Howard Gardner, profesor da Universidade de **Harvard**.

introdución ás intelixencias múltiples

- Ter boas notas.
- Facer ben os test que fan os orientadores nas escolas.
- Ter moitos amigos.
- Que se che den ben as matemáticas.
- Tocar ben o piano.
- Saber debuxar.
- Ser capaz de resolver diferentes situacións difíciles, buscando solucións acertadas e ser capaz de inventar e crear cousas novas.

Cal elixes?

introdución ás intelixencias múltiples

Resolver problemas e ser creativo,
é a intelixencia, unha capacidade das persoas.

**Os problemas que resolvemos ou as
 cousas que creamos son sempre do
 mesmo tipo?**

introdución ás intelixencias múltiples

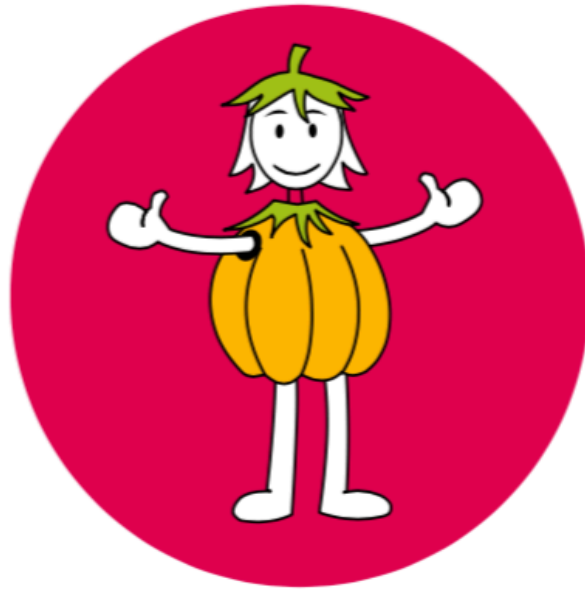
Meus dous mellores amigos pelexáronse, levan varios días sen falarse e eu non sei que facer, pois non podo elixir.

introdución ás intelixencias múltiples

Teño un veciño que vai en cadeira de rodas e non pode baixar á rúa porque dende o ascensor á porta hai escaleiras.

introdución ás intelixencias múltiples

Miña irmá quere ir disfrazada de cabaza á festa do samaín da escola, pero miña nai non ten moito diñeiro para compralo.

introdución ás intelixencias múltiples

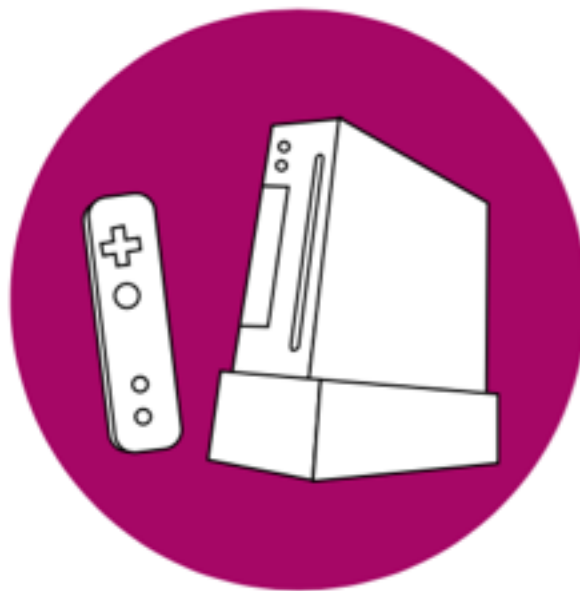
O mestre de Educación Física dixo que para subir nota vai facer un concurso de baile. Cunha música temos que inventalo.

introdución ás intelixencias múltiples

Miña nai díxome que se quero unha horta no xardín teño que escribir unha lista de vantaxes e unha de desvantaxes e conseguir convencela cos meus argumentos.

introdución ás intelixencias múltiples

Gustaríame poder ter a Wii pero meu pai propúxome que se fago unha serie de tarefas na casa darme unha pequena paga tódolos meses. Cando conseguirei ter diñeiro suficiente?

introducción ás intelixencias múltiples

Todas son diferentes pero nos piden:

- **Que resolvamos un problema.**
- **Que busquemos unha solución ó problema.**
- **Que inventemos ou creemos algo.**

introdución ás intelixencias múltiples

Cada situación pídenos que utilicemos algo distinto de nos mesmos:

- A **linguaxe**, para convencer a miña nai para plantar unha horta.
- As **matemáticas**, para saber cando poderei comprar a Wii.
- Meu **corpo**, para gañar o concurso de baile e subir nota.
- Miñas **mans**, para debuxar, coser, recortar, pegar, etc. E crear un disfraz de cabaza cas cousas que encontre pola casa.

introdución ás intelixencias múltiples

Védelo? Non todas as situacións e problemas necesitan que activemos a mesma intelixencia,

Menos mal que temos moitos tipos de intelixencia, sete!

introducción ás intelixencias múltiples

Inteligencia
Espacial

Inteligencia
Lingüística

Inteligencia
Musical

Inteligencia
Naturalista

Inteligencia
Corporal

Inteligencia
Matemática

Inteligencia
Emocional

inteligencia corporal

intelixencia corporal

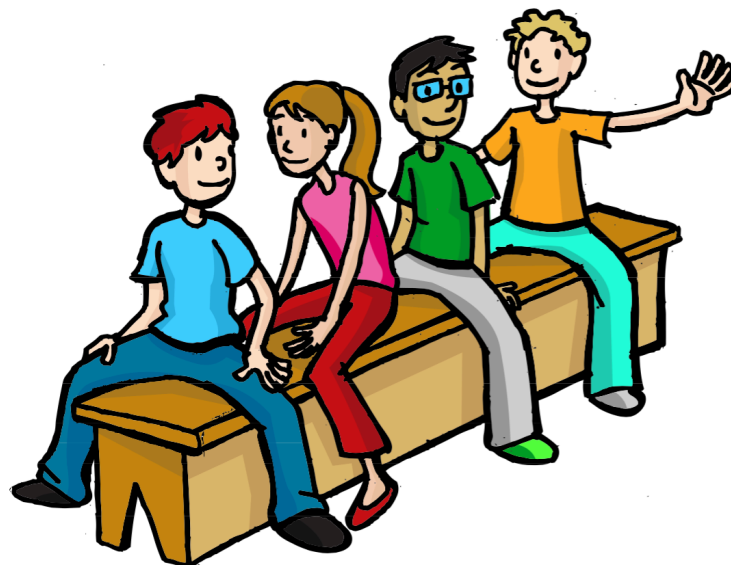
Capacidade de usar partes do corpo ou o corpo enteiro para poder resolver problemas ou retos. Esixe coordinar a mente co corpo para realizar unha actividade física perfecta. Úsase o corpo como canal de información e como canal de expresión da mente.

intelixencia corporal

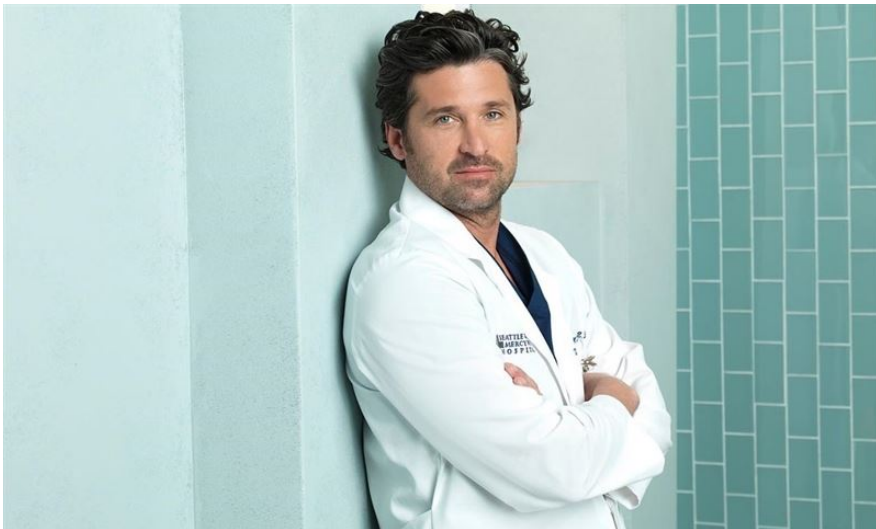
Para moito alumnos e adultos, os canais auditivos e visuais son insuficientes para procesar, comprender e recordar a información. Necesitan manipular e experimentar fisicamente co que aprenden pois a súa aprendizaxe ten que ver co tacto ou o movemento.

intelixencia corporal

Os deportistas, os bailaríns ou *coreógrafos*, os **ciruxanos** ou escultores, os cales necesitan dominar a psicomotricidade fina e controlar os brazos e mans con precisión para lograr executar aquilo que a mente ordena ou crea.

inteligencia emocional

inteligencia emocional

Inteligencia intrapersonal

Inteligencia interpersonal

intelixencia intrapersonal

Esta intelixencia fai referencia a como nos coñecemos a nos mesmos, a se somos capaces de saber o que sentimos, á forma en que conseguimos controlar e regular os sentimentos.

intelixencia interpersoal

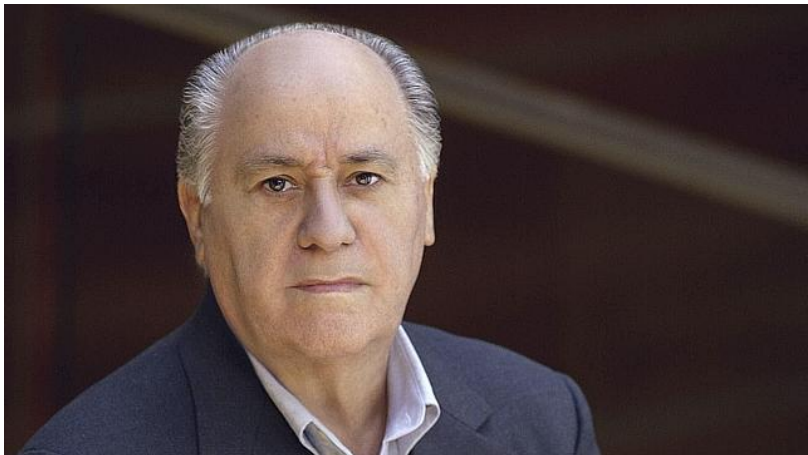
É a capacidade de entender ós demais e o que senten, e as nosas habilidades para relacionalos cas demais persoas.

intelixencia interpersoal

Esta intelixencia supón unha gran capacidade para traballar con grupos de persoas e axudarlles a identificar os seus problemas. Implica capacidade de liderazgo e grandes dotes comunicativas, polo que é perfecta para profesións como psicólogo, docente ou liderar proxectos empresariais.

inteligencia espacial

intelixencia espacial

É a intelixencia que resolve problemas ou crea produtos a través das imaxes, as formas, os puntos, as liñas, etc. Esta intelixencia comprende mellor a información que é visual e utiliza preferentemente as imaxes para pensar.

intelixencia espacial

As persoas con intelixencia espacial
fíxanse mais nesto, que nesto

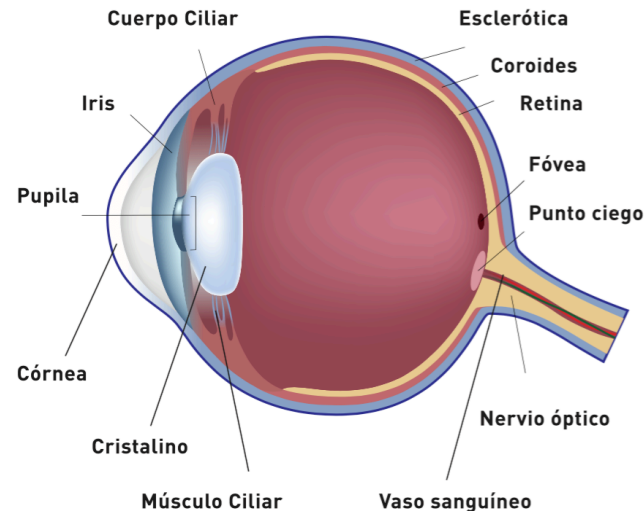
**PROHIBIDO O USO
DO TELÉFONO MÓBIL**

intelixencia espacial

E cando aprenden, mellor así: que así:

ANATOMÍA DEL OJO

El ojo humano posee una lente llamada cristalino que es ajustable según la distancia, un diafragma que se llama pupila cuyo diámetro está regulado por el iris y un tejido sensible a la luz que es la retina. La luz penetra a través de la pupila, atraviesa el cristalino y se proyecta sobre la retina, donde se transforma gracias a unas células llamadas fotorreceptoras en impulsos nerviosos que son trasladados a través del nervio óptico al cerebro.

Está lleno de un gel transparente llamado humor vítreo que rellena el espacio comprendido entre la retina y el cristalino.

En la porción anterior del ojo se encuentran dos pequeños espacios: la cámara anterior que está situada entre la córnea y el iris, y la cámara posterior que se ubica entre el iris y el cristalino. Estas cámaras están llenas de un líquido que se llama humor acuoso, cuyo nivel de presión llamado presión intraocular es muy importante para el correcto funcionamiento del ojo.

Para que los rayos de luz que penetran en el ojo se puedan enfocar en la retina, se deben refractar. La mayor parte de la refracción ocurre en la córnea, que tiene una curvatura fija. Otra parte de la refracción requerida se da en el cristalino. El cristalino puede cambiar de forma, aumentando o disminuyendo así su capacidad de refracción.

intelixencia espacial

Permite entender moi ben planos e croquis e ter unha gran capacidade de orientación, así como destacar nas artes visuais, por este motivo **fotógrafos**, arquitectos, *diseñadores*, **publicistas** e artistas en xeral soen tela moi desenvolta.

intelixencia lingüística

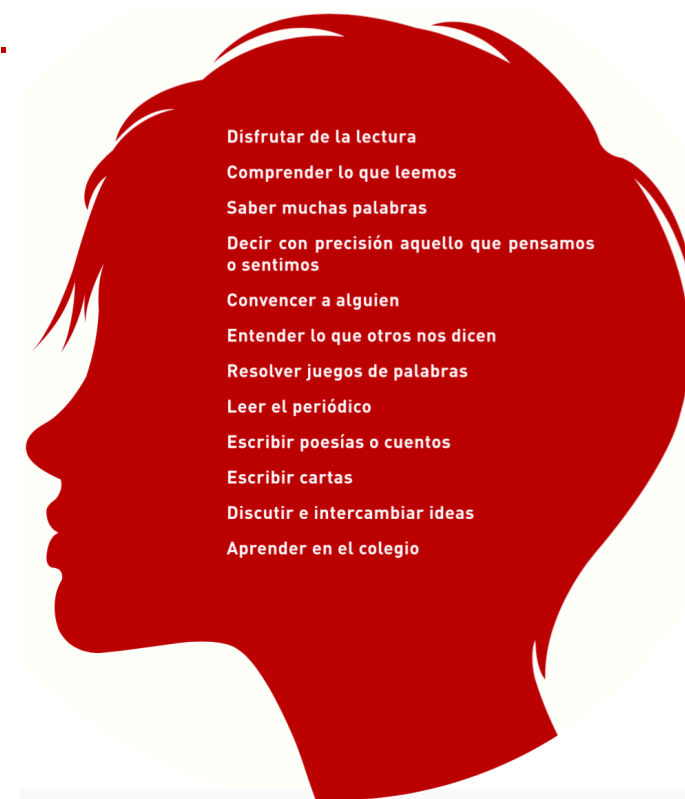

intelixencia lingüística

Capacidade de manexar as palabras, manipulando a estrutura, sintaxe, fonética, semántica e as súas dimensións prácticas.

Encántalles redactar historias,
ler, xogar cas rimas,
facilidade para aprender idiomas.

intelixencia lingüística

Os perfís ou competencias profesionais que mellor encaixan con este tipo de intelixencia son os **políticos**, *oradores*, **escritores**, etc.

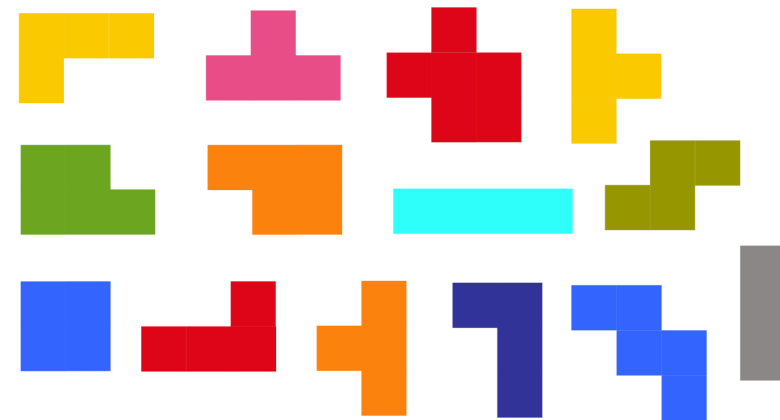
inteligencia matemática

intelixencia matemática

Nos nenos especialmente dotados para esta forma de intelixencia, o proceso de resolución de problemas soe ser moi rápido e natural, mostrando moi boas capacidades para identificar modelos, calcular, formular e verificar hipóteses, utilizar de forma práctica o método científico e os razoamentos indutivos e dedutivos.

intelixencia matemática

*Economistas, **enxeñeiros** e científicos, entre outros perfís profesionais caracterízanse por ter un alto grado de desenvolvemento de esta intelixencia.*

inteligencia musical

intelixencia musical

Cerras os ollos e escoitas melodías na cabeza?

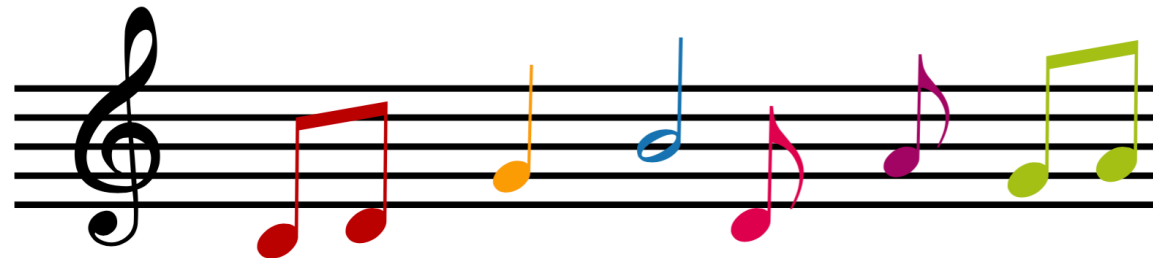
Tarareas cancións a cotío?

Teus pés e teu corpo móvese o ritmo da música?

Tranquilizate escoitar música cando estas nervioso?

Tocas algún instrumento?

Inventáche algunha canción?

intelixencia naturalista

intelixencia naturalista

Persoas con sensibilidade especial cara a natureza, preocupadas pola súa conservación, aquelas as que lles gusta observar os comportamentos dos animais e das plantas. Son persoas que saben sobre as estrelas, nubes ou vento.

intelixencia naturalista

Intereses e capacidades das persoas para relacionarse co mundo físico e os seres vivos que habitan nel, pola forma de enfrentarse ós problemas que teñen. Son persoas que sempre están facendo preguntas sobre o porqué das cousas, as súas causas, elaborando hipóteses sobre posibles preguntas a esas preguntas e, por suposto, experimentando para comprobar as súas respostas.

intelixencias múltiples VS currículo

- Os test de intelixencia utilizados para elaborar o coeficiente intelectual (CI) están sobredimensionados.
- Os exames continúan sendo a forma predominante e as veces única de avaliación, adoptando unhas formas e baremos moitas veces alexados da realidade.
- A integración das IM no sistema educativo supón importantes cambios metodolóxicos e de avaliación.

IIMM VS competencias clave

- Ca LOE nacen as competencias clave (aprendizaxes que os alumnos/as deben ter para poder levar a cabo un desenvolvemento persoal adaptado o entorno social e cultural no que se desenvolvan activamente)

IIMM VS competencias clave

LEI ORGÁNICA 8/2013 de 9 de diciembre para a mellora da calidade educativa

comunicación lingüística	<i>CCL</i>
competencia matemática e competencias básicas en ciencia e tecnoloxía	<i>CMCCT</i>
competencia dixital	<i>CD</i>
aprender a aprender	<i>CAA</i>
competencias sociais e cívicas	<i>CSC</i>
sentido de iniciativa e espírito emprendedor	<i>CSIEE</i>
conciencia e expresións culturais	<i>CCEC</i>

IIMM VS competencias clave

Traballar IIMM ou CC?

- Mesmo concepto, terminoloxía diferente.
 - Coherencia e similitude entre ambos paradigmas.
- Cada competencia pode estar integrada nunha ou mais intelixencias, e viceversa.

IIMM VS competencias clave

- Competencias e Intelixencias posibilitan a interdisciplinarietà:
 - Traballan de forma conxunta diferentes ámbitos de coñecemento.
 - Permiten a integración das aprendizaxes.
 - Dotan de destrezas e habilidades para levar a cabo unha vida persoal e socialmente adaptadas ás esixencias da sociedade.

aplicación das IIMM

- Currículos estritos e uniformes.
- Reorientar o uso das IIMM:

Inclusión na aula ordinaria dos alumnos con NEAE:

Modelo integrador e sensible ás diferencias e capacidades dos alumnos.

aplicación das IIMM

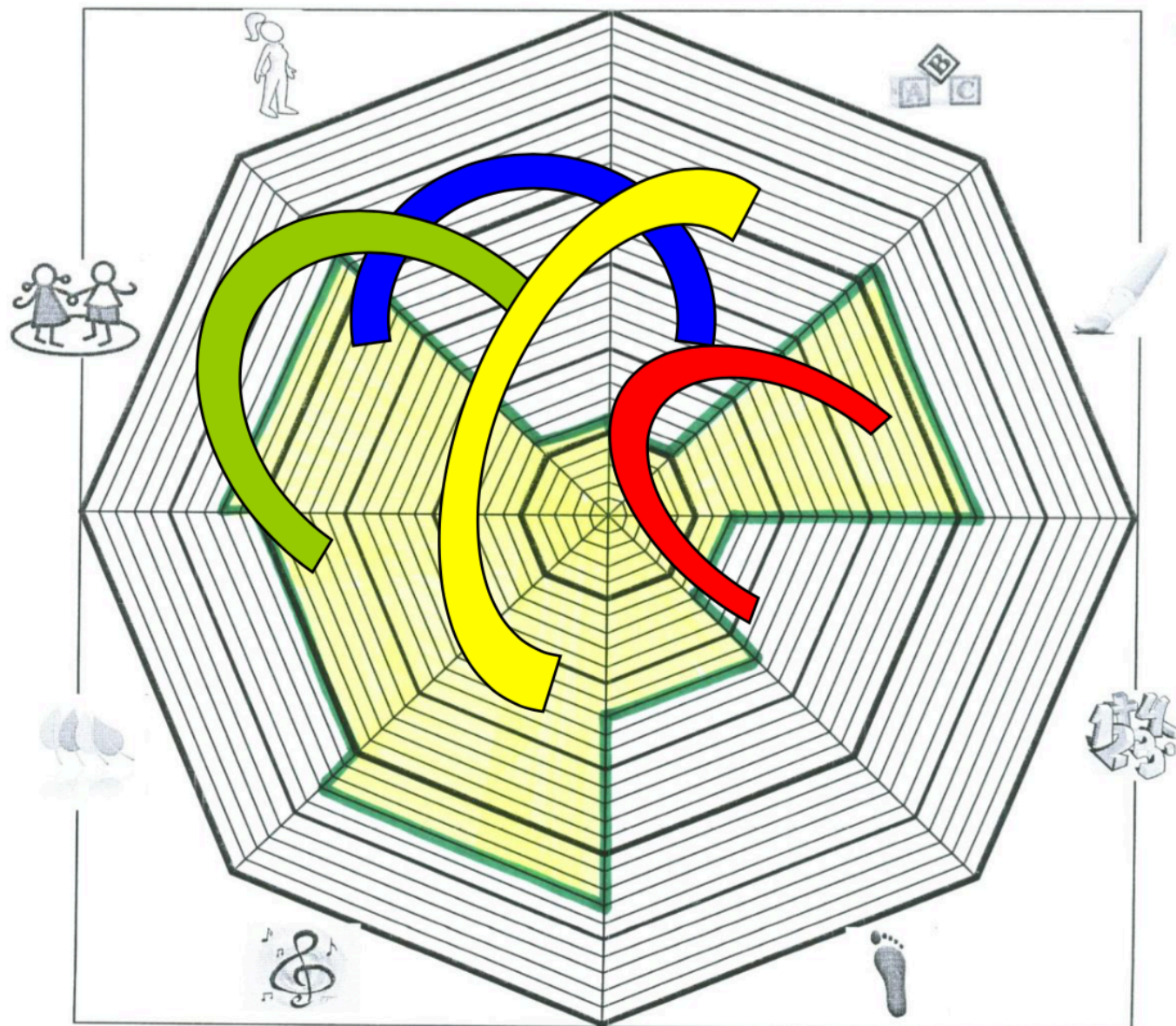
Futura orientación profesional:

Detectan os potenciais dos alumnos. Axudan a desenvolverlos e a recoñecer aqueles estudos superiores ou profesións onde teñen mais posibilidades de destacar e sentirse realizados.

aplicación das IIMM

Dimensión práctica e social da ensinanza:

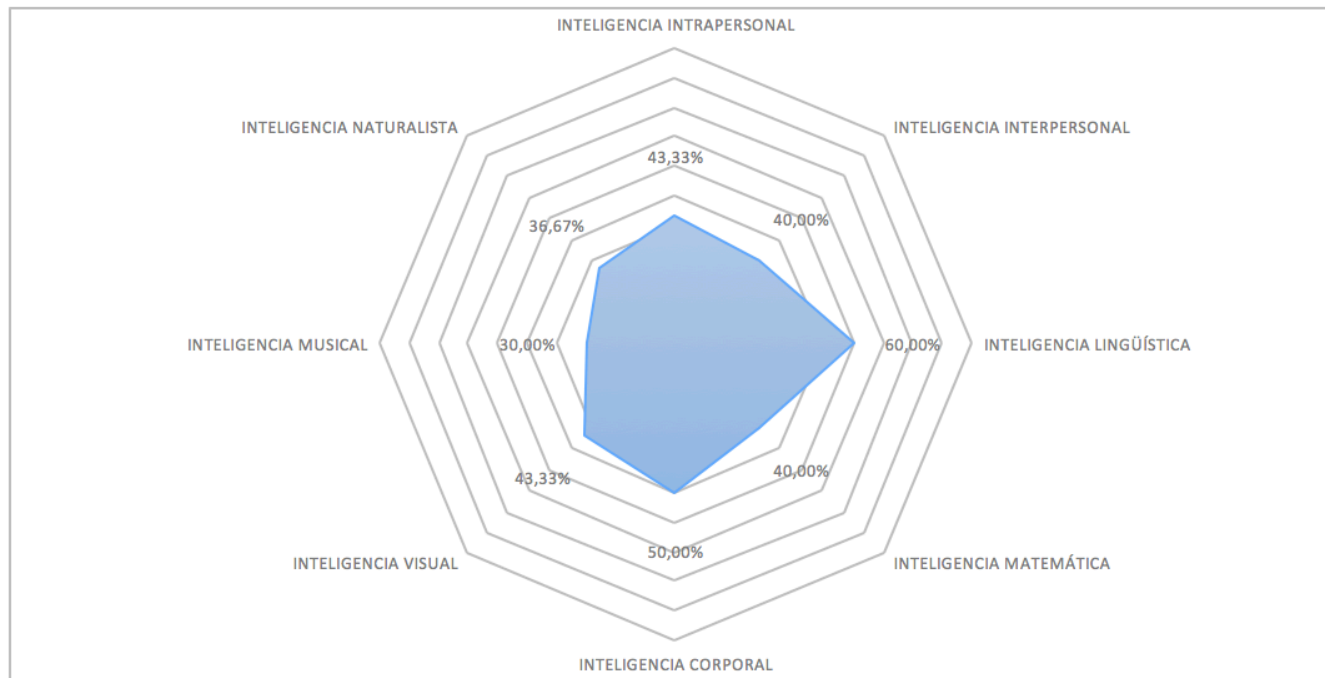
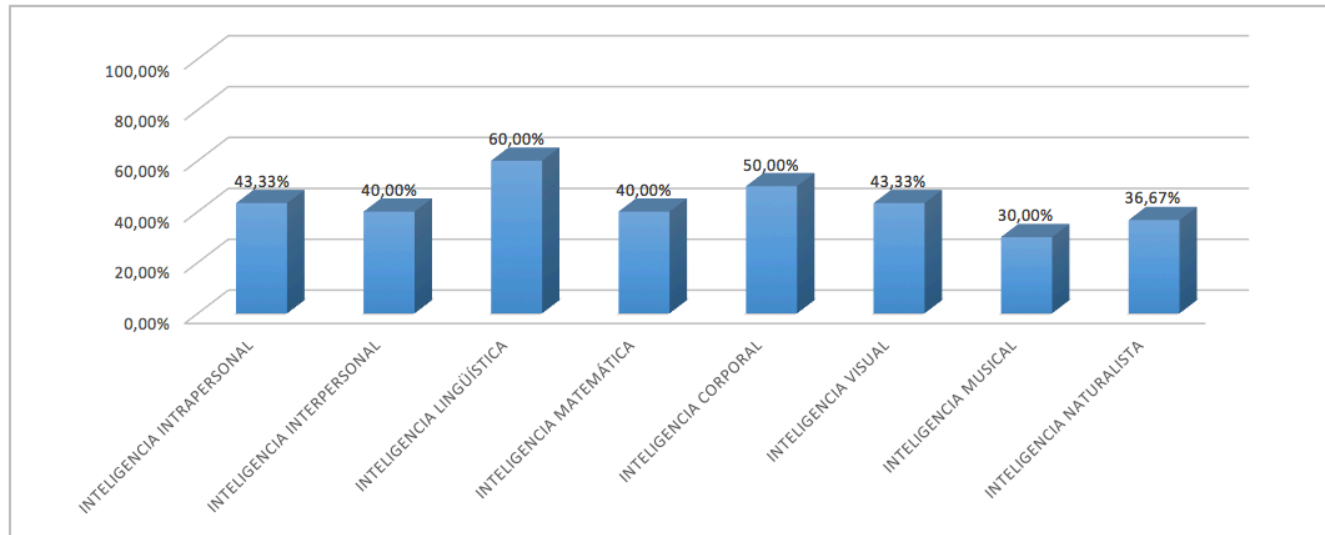
Formación de persoas máis creativas e resolutivas, capaces de resolver problemas reais, aportar valores éticos, ofrecer servicios útiles para o ámbito social e cultural, etc.

NEREA
11 años

test de IIMM

test de IIMM

caixa de ferramentas

 Naturalista	 Visual-espacial
Patrones arquetípicos: descubrir las repeticiones, patrones estandarizados y diseños de la naturaleza en todo el universo. Cuidar plantas y animales: realizar proyectos que incluyan el cuidado, tratamiento de animales, insectos, plantas u otros organismos. Prácticas de conservación: participar en proyectos de cuidado y preservación del medioambiente. Reacciones del medioambiente: comprender y adaptarse al medio y a sus reacciones naturales. Laboratorios naturales: crear experimentos o actividades en los cuales se empleen objetos del mundo natural. Trabajos de campo: ir fuera para poder experimentar con la naturaleza o traer la naturaleza al aula a través de vídeos, objetos, animales, plantas... Observación de la naturaleza: participar en actividades de observación como, por ejemplo, actividades geológicas, exploraciones, diarios de naturaleza... Simulaciones del mundo natural: recrear o representar la naturaleza con formas (dioramas, montajes, fotografías, dibujos...). Clasificación de las especies: trabajar con matrices de clasificación para comprender las características de los objetos naturales. Estimulación sensorial: exponer los sentidos a los sonidos de la naturaleza, olores, gustos, texturas y cosas visibles.	Imaginación activa: encontrar conexiones entre diseños visuales y experiencias (o conocimientos) ya vividos. Esquemas de color-textura: asociar colores y texturas con conceptos, ideas o procesos. Dibujar: crear gráficos representativos de conceptos, ideas o procesos que estén estudiando (diagramas de flujo, ilustraciones...). Visualización guiada: crear imágenes mentales de un concepto, idea o proceso (personajes históricos, procesos científicos...). Mapas mentales: crear mapas conceptuales con la información Collage: diseñar una colección de imágenes para mostrar diferentes aspectos o dimensiones de una idea, concepto o proceso. Pintar: utilizar pinturas o marcadores de color para expresar la comprensión de ideas, conceptos o procesos. Esquemas de diseños: crear patrones abstractos para representar relaciones entre diferentes conceptos, ideas o procesos. Simular-fantasear: crear escenarios divertidos en la mente en base a una información o unos datos. Esculpir: crear modelos de barro para demostrar la comprensión de conceptos, ideas o procesos.

caixa de ferramentas

 Lingüístico-verbal	 Lógico-matemática
Escritura creativa: escribir textos originales sin límites. Hablar de manera formal: realizar presentaciones orales verbales delante de los otros. Humor-chistes: crear juegos de palabras, pareados humorísticos, chistes sobre temas académicos... Improvisaciones: hablar de forma improvisada sobre un tema escogido al azar. Diario-agenda: recoger y anotar todos los pensamientos, ideas... Poesía: crear una poesía propia y apreciar las de los demás. Lectura: estudiar materiales escrito sobre un concepto, idea o proceso. Crear-narrar historias: inventar y contar historias sobre un tema. Debate verbal: presentar un tema desde ambas perspectivas de un modo convincente. Vocabulario: aprender nuevas palabras y practicarlas en una comunicación cotidiana.	Símbolos abstractos-fórmulas: designar esquemas de anotación esquemática (fórmula) para un proceso o contenido temático. Cálculo: emplear pasos específicos, operaciones, procesos, fórmulas y ecuaciones para resolver problemas. Descifrar códigos: comprender y comunicarse con lenguaje de símbolos. Forzar relaciones: crear conexiones significativas entre ideas incoherentes. Organizadores gráficos cognitivos: trabajar con redes, diagramas de Venn, matrices, escalas, mapas conceptuales... Juegos de lógica-patrones: crear puzzles que contengan un reto para encontrar un patrón escondido. Secuencias / patrones numéricos: investigar hechos numéricos y analizar estadísticas sobre un tema. Esquemas: explicar un tema de forma lógica punto por punto. Resolución de problemas: buscar los procedimientos apropiados para situaciones que implican resolución de problemas. Silogismos: crear hipótesis y deducciones lógicas sobre un tópico (si... entonces...).

 Musical	 Cinestésica-corporal
Sonidos medioambientales: emplear los sonidos ambientales que estén relacionados con un objeto, concepto o proceso anteriormente estudiado. Sonidos instrumentales: utilizar instrumentos musicales que produzcan sonidos para una lección (por ejemplo, acompañamiento). Composición musical: componer y crear música para comunicar la comprensión de un concepto, idea o proceso. Actuación musical: crear presentaciones o informes en los que la música y el ritmo tienen un papel importante. Vibraciones-percusión: emplear vibraciones o ritmos para comunicar un concepto, idea o proceso para otros y para uno mismo. Rap: utilizar raps para facilitar la comunicación o para recordar ciertos conceptos, ideas o procesos. Patrones rítmicos: producir ritmos y tiempos para demostrar los diferentes aspectos de un concepto, idea o proceso. Cantar-tararear: crear canciones sobre un tema académico o buscar canciones para completar un tema. Esquemas tonales: los temas asociados a un tono. Sonidos o tonos vocales: producir sonidos con las cuerdas vocales para ilustrar un concepto, idea o proceso.	Lenguaje corporal: representar el significado con el cuerpo, interpretaciones o composiciones de una idea con movimiento físico. Escultura corporal / tabla: ordenar (como una escultura) un grupo de personas para expresar una idea, concepto o proceso. Representación dramática: crear un minidrama que muestre la relación dinámica entre diferentes conceptos, ideas o procesos. Folk-danza creativa: crear la coreografía de un baile que demuestre la comprensión de un concepto, idea o proceso. Rutinas gimnásticas: diseñar un flujo orquestado de movimientos físicos que incorpore relaciones con un tema. Gráfico humano: trazar una línea continua y disponer a un lado a los que están de acuerdo con un tema y al otro los que no, para expresar la comprensión de un concepto. Inventar: fabricar algo que demuestre un concepto, idea o proceso (un modelo para demostrar cómo funciona algo...). Ejercicio físico: crear rutinas físicas que otros realicen para aprender conceptos, ideas o procesos. Juego de roles-mimo: representar un juego de roles para expresar la comprensión de una idea, concepto o proceso. Juegos deportivos: crear juegos de competición o concursos basados en el conocimiento específico de un concepto, idea o proceso.

caixa de ferramentas

 Intrapersonal	 Interpersonal
Estados alterados de conciencia: aprender a cambiar el propio humor o estado de ánimo para llegar a un estado óptimo. Procesamiento emocional: reconocer las dimensiones afectivas sobre algo que se estudie. Habilidades de concentración: aprender la habilidad de concentrar la mente en una idea o tarea. Razonamiento de orden superior: progresar de la memorización a la síntesis, integración y aplicación. Proyectos independientes: trabajar solo para expresar sentimientos y pensamientos sobre un tema. Autoconocimiento: encontrar las implicaciones y aplicaciones personales de los temas aprendidos en el aula para la vida personal de cada uno. Técnicas de metacognición: reflexionar sobre el propio pensamiento. Prácticas de conciencia: prestar atención a la experiencia propia de la vida. Métodos de reflexión silenciosa: trabajar con instrumentos de reflexión, como diarios de pensamientos, diarios personales... Estrategias de pensamiento: aprender qué pautas de pensamiento utilizar para realizar cada una de las tareas.	Habilidades de colaboración: reconocer y aprender habilidades sociales para entablar una relación afectiva entre dos personas. Aprendizaje cooperativo: realizar un trabajo en equipo estructurado para los diferentes aprendizajes académicos. Prácticas de empatía: expresar la comprensión desde el punto de vista o experiencias personales de otra persona. Ofrecer <i>feedback</i>: dar una respuesta honesta a la actuación u opinión de alguien. Proyectos de grupo: investigar un tema con otros, trabajando en equipos. Intuir sentimientos del otro: adivinar lo que está sintiendo o experimentando otra persona en una situación determinada. Rompecabezas: dividir el aprendizaje de un tema en diferentes partes de manera que los alumnos puedan aprender unos de otros. Comunicación persona-persona: fijarse en cómo las personas se relacionan y cómo se podría mejorar esa relación. Recibir <i>feedback</i> de otro: aceptar la relación, opinión... de otra persona sobre lo que uno está haciendo. Motivaciones de los demás: explorar un tema para descubrir por qué los otros actuaron de un modo determinado.

avaliación

- Debemos ser **coherente** coa *metodoloxía*.
 - Debemos avaliar ó COMEZO, **durante** é o final do proceso.
- Debemos levar a cabo unha avaliación tanto **cualitativa** como **cuantitativa**.
 - Debemos ter en conta **quen** avalía: autoavaliación e coavaliación.

portafolios

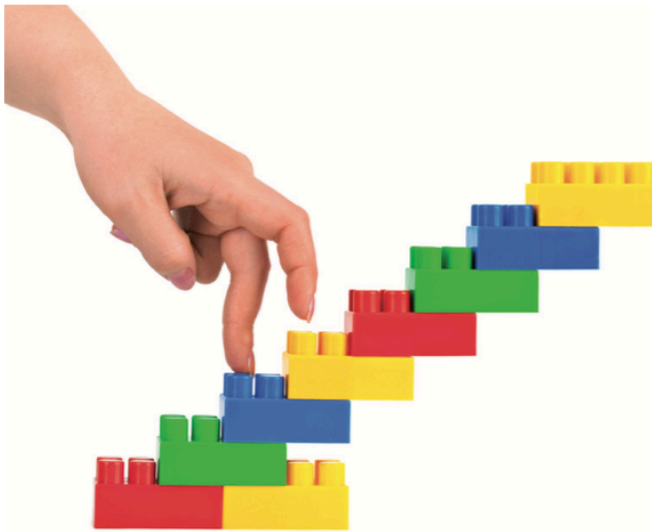
- **Ferramenta** utilizada en *ámbitos* profesionais coma o *deseño* para mostrar as súas *creacións*.
 - Nel *recollen* e *presentan* o *mellor* que produciron.
- Rexistro das **experiencias** de aprendizaxe dos *alumnos/as*.

escaleira metacognitiva

- **Metacognición:** Consciencia do seu propio proceso de aprendizaxe.
 - Coñecer os seus *puntos fortes*, *habilidades*, etc.
 - Coñecer as súas *debilidades* e limitacións.
- Capaz de **valorar** as súas metas e **logros** alcanzados e *describir* como o fixo.

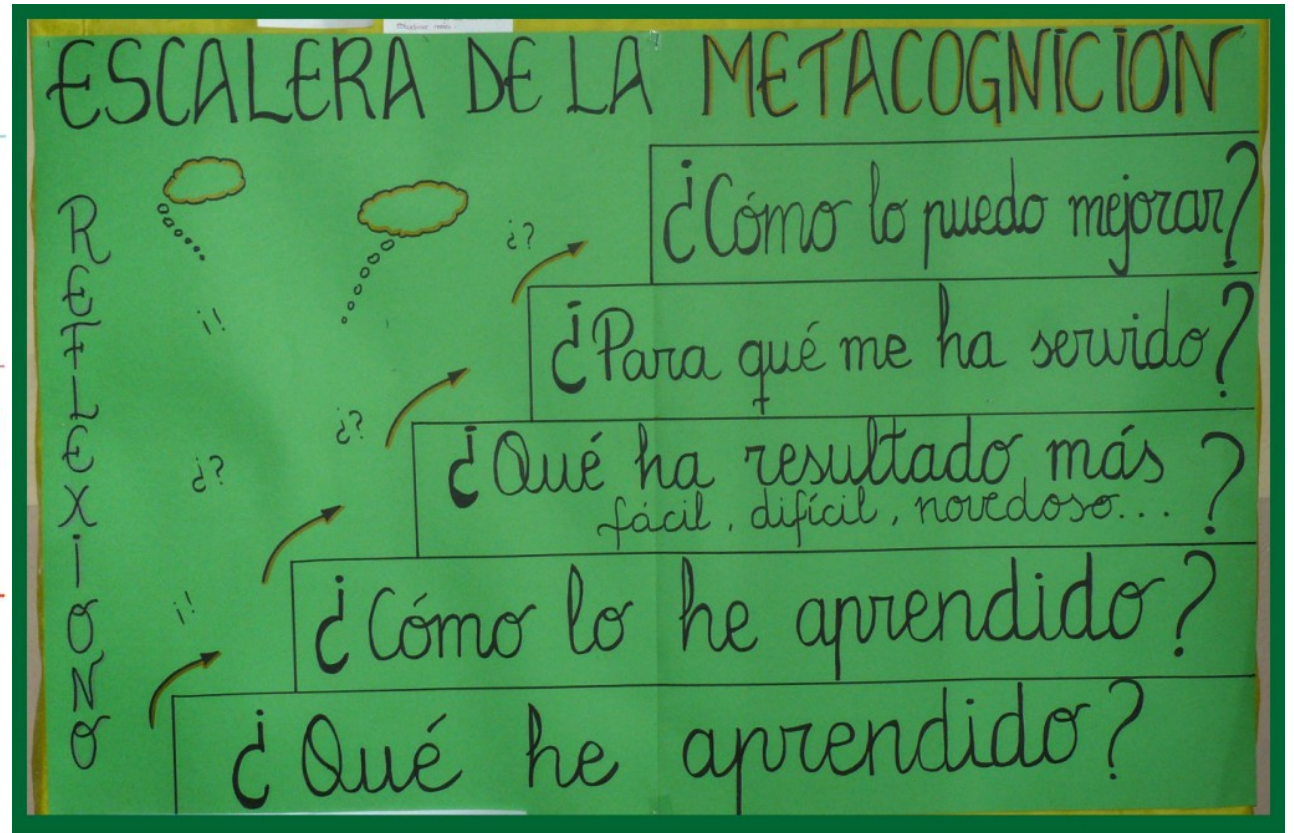
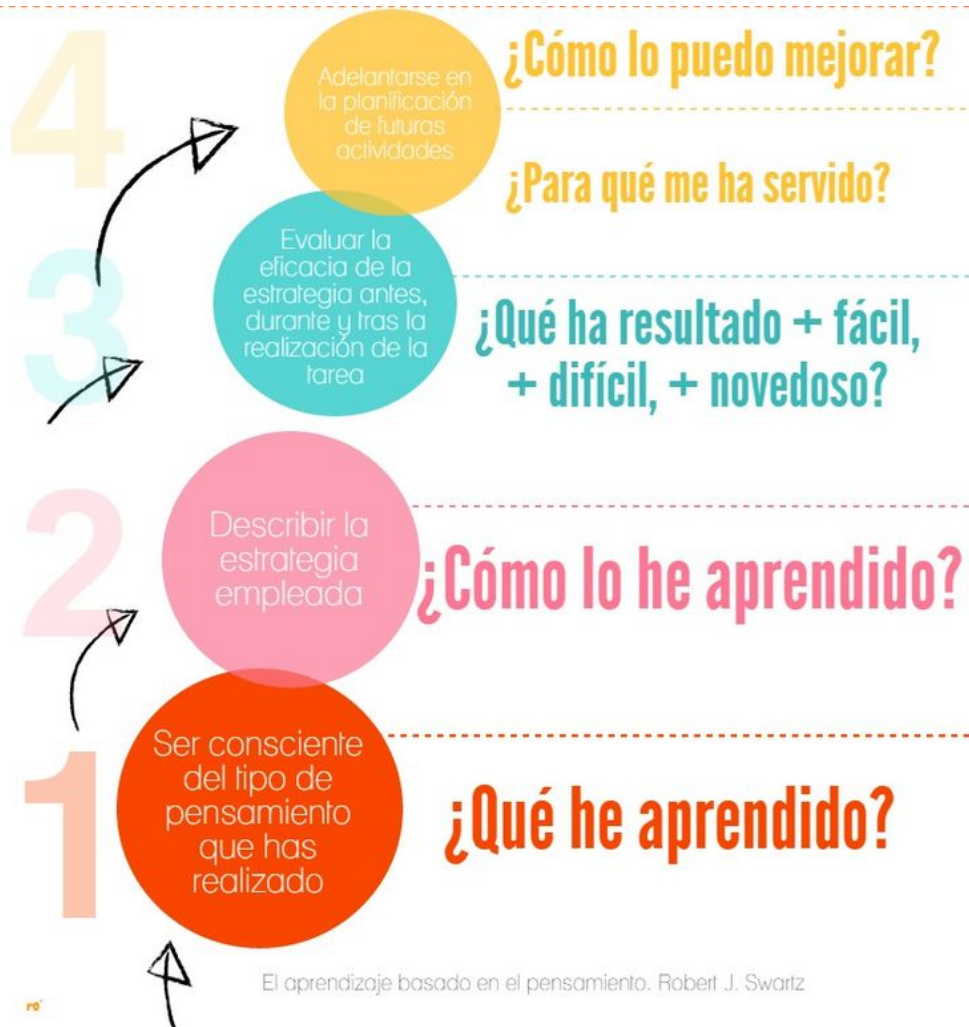
escaleira metacognitiva

- Poñemos todo isto nunha escaleira.
- Cada *peldaño* está composto por **preguntas** sobre o que **coñece**, o que lle *gustaría* coñecer, o que aprendeu, como **conseguiu** aprendelo e como podería *melloralo*.

-
1. Ser consciente del tipo de pensamento que se está realizando.
 2. Identificar y describir la estrategia empleada.
 3. Evaluar la eficacia de la estrategia que se ha aplicado.
 4. Planificar el desarrollo del mismo tipo de pensamento en un futuro.

escaleira metacognitiva

rúbricas

Utilizades diferentes criterios á hora de avaliar ós alumnos?

rúbricas

Os teus alumnos non teñen claro como e en función de que
vaiseselles avaliar?

rúbricas

Resúltache complexo avaliar os teus alumnos de forma obxectiva nalgunhas actividades?

rúbricas

Gustaríache obxectivar e unificar a calificación das actividades á vez que os alumnos tiveran claro o que se espera deles?

rúbricas

Unha rúbrica, tamén chamada matriz de valoración, é un recurso para a avaliación e calificación da aprendizaxe, dos coñecementos ou do desempeño dos estudantes nunha actividade concreta e que establece criterios e indicadores así como unha escala de valoración para cada un deles.

rúbricas

Fixa criterios nos que o profesor vai centrar a súa atención para avaliar a actividade e, para cada un deles, establece unha escala de valoración que reflictirá os desempeños esperados para cada nivel, non soamente unha calificación.

rúbricas

A	B	C	D
O caderno presenta unha moi correcta presentación en canto a limpeza, orde e claridade.	O caderno presenta unha correcta presentación en canto a limpeza, orde e claridade.	O caderno ten unha presentación pouco correcta en canto a limpeza, orden e claridade.	O caderno presenta unha incorrecta presentación en canto a limpeza, orde e claridade.

rúbricas

As rúbricas teñen como principal obxectivo establecer criterios de avaliación obxectivos e consistentes. Polo tanto, dotan de criterios homoxéneos, coherentes e transparentes para avaliar e calificar todo tipo de actividades (traballos grupales, presentacións orais, traballos escritos, etc.) dos nosos alumnos.

benefician ós profesores

- Facilita a realización dunha avaliación homoxénea e completa para os diferentes alumnos.
- Permite compartir con outros profesores os criterios de avaliación empregados, co que se facilita que a calificación sexa coherentes entre uns e outros.
- Permiten avaliar tarefas e actividades complexas.

benefician ós alumnos

- Axundan a comprender como as tarefas relacionanse co contenido do curso.
- Dispoñen dun referente público e concreto sobre os aspectos que van terse en conta na súa avaliación e, por tanto, sobre os que deberán centrar os seus esforzos para ser valorados positivamente na realización da tarefa que están realizando.
- Facilitan a autoavaliación e a avaliación por pares.

rúbricas

CRITERIOS	EXEMPLAR A	ACEPTABLE B	INACEPTABLE C
Selección e claridade nos criterios. (filas)	Tódolos criterios son claros, diferenciados e atenden adecuadamente os estándares educativos establecidos para a materia que se traballa e apropiados para valorar o produto ou tarefa proposta.	Os criterios que se avalían pódense identificar, pero non todos están claramente diferenciados ou non atenden os estándares educativos establecidos para a materia que se traballa e apropiados para valorar o produto ou tarefa proposta.	Os criterios que se avalían non son claro, superpóñense de xeito significativo, ou non atenden os estándares educativos establecidos para a materia que se traballa, e apropiados para valorar o produto ou tarefa proposta.
Distinción entre niveis. (columnas)	Cada nivel está claramente diferenciado e o progreso entre un e outro faise nun orde claro e lóxico.	A diferenciación entre os diferentes niveis de logro é clara, pero pode quedar corta ou dar saltos moi grandes entre un e outro nivel.	Pódese facer pouca ou ningunha diferenciación entre os diferentes niveis de logro.
Calidade da redacción.	A redacción é comprensible para tódolos usuarios da rúbrica, incluíndo os estudantes. Utiliza una linguaxe clara e específica que axuda ós diferentes usuarios a poñerse de acordo sobre a puntuación	A redacción é na súa maioría comprensible para tódolos usuarios da rúbrica, incluídos os estudantes. Algúns usos da linguaxe poden causar confusión entre os diferentes usuarios.	A redacción non é comprensible para tódolos usuarios da rúbrica, incluídos os estudantes. Utiliza una linguaxe pobre e pouco clara, que dificulta que se poñan de acordo sobre as puntuacións os distintos usuarios desta.
Uso da rúbrica para comunicar as expectativas e guiar ós estudantes.	A rúbrica serve dende o comezo do traballo coma eixe principal da referencia para elaborar o produto ou realizala tarefa. Serve tanto para dar retroalimentación e guía, como para avaliar o traballo do estudante.	A rúbrica compártese cos estudantes cando o produto ou tarefa completouse. Úsase soamente para avaliar o traballo do estudante.	A rúbrica non se comparte cos estudantes.

Intelixencias Múltiples

Diego Rúa Romero – Celeiro (Novembro 2015)
@globopedia – diegorua@edu.xunta.es